

GOD OF WAR COMIC #3

Fordította: Gora

Lektorálta: dlizi

1. oldal

Mielőtt Kratos az Olümposz Csarnokaiba léphetett volna a Háború új Isteneként...

... csupán csak egy halandó volt...

...egy légy, mi ki volt szolgáltatva az Istenek félelmetes haragjának...

Olyan mintha az örvény el akarna pusztítani bennünket. Mivel dühíthettük fel ennyire Posszeidónt?

Tartsatok ki emberek. Minket a harc éltet! Ti ketten-- segítsetek Nikos kapitánynak és kövessetek.

2. oldal

Kratos nemcsak saját hanem spártai társai életéért is küzdött...

... de újszülött lánya Calliope pestisben szenvedett és így halálra volt ítélve.

Mindvégig együtt kell maradnunk! Nem hagyhatjuk el egymást!

Nos Posszeidón, úgy tűnik elég erős emberrel van dolgod.

Senki sem él örökké.

Kratosban az a gyanú ébredt, hogy az Istenek mindenáron megakarják állítani Calliope egyetlen lehetséges gyógymódjának...

3. oldal

... a legendás Aszklépiosz Ambróziájának megszerzésében.

Az Istenkre!

4. oldal

Pokoli teremtés! Az utamban állsz.

És ezért most megfogsz--

...dögleni!

5. oldal

Kratos... Te is látod? Levegőért kapkod.

Hát nem a tengerben él? Akkor vajon honnan jöhetett...

Harcosok! Vegyetek nagy levegőt és--

-- kövessetek!

Kratos levezette a túlélő spártaiakat a jéghideg, sötét mélységbe feltételezván, hogy üdvösségük már nincs messze...

...És igen, ahogy egyre mélyebbre merészkedtek a sötétségbe...

...Kratos reménysugara halványulni kezdett.

Ám Tyche akaratából a szerencse rájuk mosolygott és fény gyulladt a sötétségben.

6. oldal

Nikos kapitány elég erősnek érzi magát, hogy folytassa? Folytathatom maga nélkül is ha pihenésre van szüksége.

Nem, nem fogok gyengeséget mutatni.

És fogadd elismerésemet Kratos, bátran küzdöttél. De ahhoz, hogy nagy vezérré válj, embereidet is bölcsen kell vezesd.

Mégis, ha visszatérünk Spártába ajánlani fogom századosi kinevezésedet....

De mindez évekkel ezelőtt történt, és a végzet asszonyainak még rengeteg terve volt Kratossal...

... És a mélyben leselkedő halál, valamint az Égi fagyhalál nem volt köztük.

7. oldal

A barlang sötétje mibe évekkkel ezelőtt belépett kizökkentette Kratos merengéséből....

...De azoknak a napoknak az emléke mindig keserű szájját hagyott maga után. Oly sok életet vesztett már el azóta. Beleértve a számára legértékesebbet is.

Athéna?

Küldetésed még csak most vette kezdetét, Kratos. Még több veszély fog leselkedni rád.

Csak nem akarsz megállítani? Csak nem felejtetted el, hogy jártam már erre korábban? Semmi előttem álló dolog sem lephet meg...

... vagy árthat nekem.

Tévedsz, Kratos. Az ismert utad mostanra már tele van csapdákkal amik még a legnagyobb Isteneket is elpusztíthatják.

8. oldal

Nem olyan könnyű engem megijeszteni, Athéna.

Én csak figyelmeztetni akarok a rád leselkedő veszélyre, Háború Istene. Imádkozom sikeredért. Rengetegen csatlakoztak hozzám ebben az Olümposzon.

Ám amikor utoljára erre jártál akkor is csak a szerencsédem múlt, hogy túlélted az utazásodat. Ezúttal viszont fogalmam sincs milyen erők akarják halálodat.

Még mindig halandónak tekintesz, pedig már Isten vagyok. És végzek bárkivel aki az életemre mer törni.

Készen állok bármi is rejtőzzön a sötétségben.

Kratos... meg kell állnunk... pár percre.

Mi a probléma Pallas?

9. oldal

Egy medencényi víz, innunk kell amíg még képesek vagyunk rá.

Tovább kell haladnunk.

Nem, meg kell állnunk egy picit, feltölteni a készleteinket.

Megvonom magamtól a vizet, hisz vannak páran akik nagyon legyengültek. Nekik tökéletes lesz a feltöltődésükhöz.

Azok gyengék, tovább kellene haladnunk.

Nem vagyunk Istenek, Kratos. Ezt az időt felkéne tudnod használni a saját javadra.

De így kifutunk az időből.

Egy jó vezér az embereit maga elé helyezi.

A lányom életét viszont csak én védhetem meg.

Megértem, de bíznod kell az embereidben. Ők sosem fognak cserben hagyni.

10. oldal

Pothia. Itt van. Az egyik akire Artemisz figyelmeztetett.

Árész bajnoka? Egyedül jött?

Nem, harcosok társaságában. De mind megviseltek és fáradtnak tűnt.

Régóta úton vannak Spártából. Túl gyengék ahhoz, hogy ellenálljanak.

Még több halált akarsz? Pothia, figyelmeztettelek a veszélyekre mik...

Mint mindig tetted, Leda. De tudsz más megoldást?

Nem is értem, miért nem tudnak Gyógyítóink cselekedni, hogy Kérosz áldott állapotban lévő női ne gyászolják tovább halva született gyermekeiket. Sőt rettegnek attól, hogy sosem lesz vége ennek a körforgásnak. És nők nélkül dühünk csillapíthatatlan marad.

Csak is Aszklépiosz Ambróziája tehet bennünket azzá kik egykor voltunk.

Tisztában vagyok vele Pothia, de gyilkosság árán...

Leda, vagy átgázolunk rajtuk vagy mi is kihalunk. Ez egy döntés amit meg kell hoznunk. S bár könnyet hullajtok megölt ellenségeinkért nem fog meginogni döntésembe vetett hitem.

11. oldal

Kérosz harcosai! A mi Artemiszünk, a vadászat Istennője megadta nekünk a szükséges erőt ellenségeink legyőzésére. Mi vagyunk az ő íja s nyila, kése és lándzsája. Készüljetek hát fel a létezésünkért vívott küzdelemre.

A győzelemért! Mindenki a helyére, Spártaiak! Harcra fel!

12. oldal

Nincs szöveg

13. oldal

Végre hát találkozunk, spártai, Te lehetsz a harcos kit Kratosnak neveznek.

Rengeteg történetet hallottam bátor pengédről.

Könnyedén végzek veled.

Annyira sajnálom ezt az egészet Kratos. Nem is érzek irántad ellenszenvet. Talán egyszer még egymás oldalán is harcolhattunk volna. De ahhoz, hogy mi élhessünk...

... neked meg kell hallnod!

Nem!

S bár Kratos háborút indított a legyőzhetetlennek tűnő vadászok ellen...

14. oldal

... Keletről még több ellenség érkezett, hogy megkaparinthassa Aszklépiosz Ambróziáját.

Alrik herceg, Hádész az Alvilág Istenének barbár bajnoka is a gyógyító

erejű Ambróziát kutatta, hogy megmenthesse apja a király életét...

... Danus, Hermész az Istenek hírnökének bajnoka, viszont csak a tolvajlásból és a vadakból élt.

Faluja jószágai haldokoltak. És nélkülük népe éhhalálra van ítélve.

Te is az Ambróziát keresed, ahogy én. De nem fogod megkaparintani.

Tévedsz, barbár.

15. oldal

A népem nem fog éhenveszni miattad--

Elég legyen ebből! Csak az időmet pocsékolod.

Előre, emberek. Senki sem állíthat meg bennünket...

Vezérnek nevezed magadat? Mégis miért vezeted a vágóhídra az embereidet? Add meg magad és térjetek haza és talán életben hagylak.

Szóval azt akarod, hogy térdeljek le előtted? Én is ugyanezt várom tőled.

16. oldal

Talán egyesíthetnénk erőinket, nem gondolod?

Élvezetesebb utakon is elérhetjük céljainkat, mint hogy harcolunk egymással.

Szóval amint alkalmad adódik rá hátba fogsz szúrni, nem igaz? Te is tisztában vagy azzal, hogy csak egyikünké lehet az Ambrózia.

Szégyen. Akkor hát nem hagysz más választást.

17. oldal

Belefáradtam már ebbe a beszélgetésbe. Pusztulj!

Győzedelmeskedtünk.

Akkor ideje indulnunk.

Egyre beljebb hatolván a sivatag szívébe Kratos múltjának emlékei

halványulni kezdtek...

...És helyébe a szörnyű valóság lépett.

Múltad örökké kísérteni fog, Kratos.

18. oldal

Athéna, rejtvényekben beszélsz. Nem félek sem a múlttól, sem a jelentől, még a jövőtől sem. Egyetlen élő sem győzhet le a csatában...

Igazat beszélsz, Kratos...

... de pont, hogy a halottaktól kell tartanod.

Hogy érted, hogy a halottaktól? Athéna! Válaszolj!

Rejtvények és mesék. Félni a halottaktól? Én... Én nem félek semmitől.

19. oldal

A halottak...

Régóta elhagytál bennünket, Kratos.

Most viszont ismét csatlakozni fogsz hozzánk...

... Örökre.

FOLYTATÁSA KÖVETKEZIK